

CALAIX DE SASTRE

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL GRATUÏTA
DE L'ESCOLA JOAN PELEGRÍ.

Juliol 2003
núm.

27

Cartell i logo del Centenari
(1904-2004)

SUMARI

JULIOL 2003

EDITORIAL

- 3 La FCH present el cartell i logo del Centenari (1904-2004).

ACTUALITAT

- 4 Notícies des de la biblioteca de secundària.
5 Anàlisis i Control 03.
6 Cop d'ull a la política.
7 L'àrea d'educació física a secundària.
8 Intercanvi amb França.
9 Diari d'un viatge, que va valer la pena: Itàlia 2003.
10 Programes de Garantia Social.
11 Rubi+D.
12 Tancats per la pau.
14 Grup Unesco: "Una experiència de 10 anys".

OPINIÓ

- 16 "Tio, passa't el porro", "tinc una mariade primera".
17 Estimar.

INFANTIL I PRIMÀRIA

- 18 La campanya del silenci.
19 El menjador de l'escola.
20 El carnaval.
22 Les jornades culturals.
24 No volem la guerra.
25 Sant Jordi.
26 Sant Ponç.
27 Xerrada a 6è.
28 Ens visita un periodista.
29 Una tarda periodística.
30 El racó dels llibres.
31 Les webs recomanades.

NOTÍCIES SOLIDÀRIES

- 32 Infants captaires.
33 XIV Premi Drets Humans.
34 Unes notes sobre l'estat de Betània.

Escola Joan Pelegrí de la Fundació Cultural Hostafrancs

Centre de Secundària
Consell de Cent 14
08014 BCN
tel 93 431 62 00

Centre de Primària
Ermengarda 11-25
08014 BCN
tel 93 423 93 04

www.joanpelegri.com
e-mail
escola@joanpelegri.com

Edita: Escola Joan Pelegrí

Coordinació: Josep Miró

Disseny i maquetació: Marta Bagan

Versió digital: Herminio Manzano

Col.laboracions: Cristina Batlle, Gemma Bosch, Irene Conca, Vanessa Garre, Nerea Girona i Núria Pujol, Maria Duran, Sarah Besora, Dídac Planas, Maria. Dolors Cuxart, els alumnes de francès, Alina Martín, Anna Solano, Andrea Boltaina, Grup Unesco, Miquel Cubero Balboa, Josep Leon Humbert, Infantil-Primària, especialment els nens i nenes de quart, Aina Daró, Ainara Trabado, Marta Penas i David Belzunce.

Impressió: COCHS, Indústria Gràfica.

La FCH presenta el cartell i logo del Centenari (1904-2004)

La Fundació Cultural d'Hostafrancs (integrada per l'Escola Joan Pelegrí, l'AMPA de l'Escola Joan Pelegrí, l'Ateneu Montserrat, el Centre Montserrat-Xavier, el Bàsquet Ateneu Montserrat i les Instal·lacions Esportives) convocà, el passat mes de gener, un concurs per trobar el cartell i el logo d'aquesta singular celebració: 100 anys de presència educativa a Hostafrancs que ha estat i és protagonitzada per unes entitats educatives que depenen actualment de la FCH.

En les bases del concurs, es recordava que el Centenari vol ser un projecte d'il·lustració, memòria, reconeixement i homenatge a totes els infants, joves, homes i dones que al llarg d'un segle hi han compartit formació i educació. La convocatòria fou oberta a tothom i amb la pretensió que els treballs presentats en els dos concursos il·lustressin o sintetitzessin un missatge educatiu.

Per la diada de Sant Jordi, a la sala d'actes de l'Escola, el jurat del Concurs del cartell i logo del Centenari de la Fundació Cultural Hostafrancs, format per representants de les diferents entitats donà a conèixer el veredict.

Hi hagué vint-i-dos treballs presentats corresponents a dotze cartells i de participants amb diferents propostes de logos. El jurat agrai i destacà la participació de tots els concursants/tes. També ressaltà la qualitat, originalitat i disseny de les obres presentades.

La convocatòria del concurs havia tingut una àmplia difusió pel barri i des de les pàgines del Calaix en el darrer número. El premi al cartell i logo fou per a Emili Sagols Calzada, pare d'infantil-primària.

El curs 2003-2004, que iniciarem ben aviat, l'Escola Joan Pelegrí celebrarà amb les altres entitats de la FCH el centenari de l'inici de la tasca educativa a Hostafrancs, amb la creació el 25 de març del 1904, del Catecisme de Sant Francesc Xavier. Al cap d'uns pocs anys, començava l'escola, i el 1919, es fundava l'Ateneu Montserrat.

El cartell i el logo del Centenari que hem inclòs en aquest número són, doncs, l'anunci d'aquesta efemèride i serviran per convocar els diferents actes que durant els, propers mesos es vagin preparant.

Notícies des de la biblioteca de secundària

Des de principi de curs, el servei de biblioteca, com ja sabeu, s'ha vist modificat per les obres que s'estan duent a terme a l'escola. Tot i així, el servei continua funcionant i la consulta i préstecs de llibres s'ha mantingut. Així us podem dir que, des de principi d'any, han passat per la sala de treball que obrim a l'hora del pati pels alumnes d'ESO, al voltant de 1.300 estudiants. Paral·lelament hem prestat a casa un total de 235 llibres.

Davant els greus esdeveniments ecològics ocorreguts arran de l'enfonsament del **Prestige** enfront de les costes gallegues, ens vàrem veure en l'obligació moral d'elaborar un dossier de premsa amb totes les informacions aparegudes a la premsa sobre l'abocament de cru, a més d'altres reportatges i informacions que varen arribar a les nostres mans. Us recordem que està a la vostra disposició al despatx de biblioteca al primer pis.

Durant la Setmana Cultural, hem continuat com cada any amb el **taller de punts de llibre** adreçat a alumnes de 1er cicle de l'ESO. En finalitzar el taller vàrem fer una votació per triar els que més ens havien agradat i els guanyadors van rebre un lot de novel·les juvenils de regal. Felicitats als guanyadors : l'Anna García de primer d'ESO F, en Jordi Gil de 1r d'ESO B, i en David Belzunce de 2 ESO .

Posteriorment, continuant amb els esdeveniments que ens estan sacsejant enguany, vàrem decidir que la nostra col·laboració amb el seguit d'activitats que es varen realitzar a l'Escola contra la guerra a l'Iraq, seria elaborar una guia de lectura: "**La guerra a l'Iraq**".

Hi vàrem ressenyar tot el fons de la biblioteca sobre drets humans, violència, guerra, l'ONU, la figura de Saddam Hussein... a més d'altres títols que podeu trobar a altres biblioteques i pàgines webs. Paral·lelament hem exposat a les vitrines del tercer pis tot aquest material i vàrem fer arribar a cada tutor/a una còpia en paper de la guia de lectura perquè la pengessin a les cartelleres de la seva classe. Trobareu una còpia de la guia de lectura al portal de la pàgina Web de l'Escola.(www.joanpelegri.com)

També hem elaborat un recull de premsa sobre l'evolució de la guerra a l'Iraq. S'hi pot trobar notícies, reportatges de diari, des del dia a dia de la guerra fins a altres informacions sobre el moviment social (manifestacions, cassolada..) que ha despertat en la població civil aquesta agressió. Els alumnes de quart d'ESO que estan treballant el conflicte a classe, l'estan utilitzant força.

Cristina Battle.
(Bibliotecària)

Anàlisi i Control

Alumnes del Cicle Formatiu d'Anàlisi i Control fan una anàlisi del que ha significat els dos anys d'estudis cursats. La importància del laboratori i el contacte amb el món laboral són els aspectes que més han valorat.

Que ràpid que passa el temps, fa dos anys començàvem el mòdul i no sabíem ben bé que n'esperàvem i ara estem preparades per afrontar el món laboral en la indústria química.

En aquest temps hem adquirit coneixements, hem après a treballar individualment i en equip, aprenent a organitzar-nos el temps i a optimitzar els recursos dels qual disposàvem i el més important, hem entrat en contacte amb el món laboral tant a nivell pràctic com en visites (Alimentària, Expoquímica, Agbar, i Bombers de Barcelona).

Del temari, com sempre no totes les assignatures eren del gust de tothom, però el que més ens agrada a tots (**el laboratori**) ha estat el més present al programa escolar (fent-ne dotze hores setmanals), creiem que aquest és un punt molt important a l'hora d'incorporar-se al món laboral ja que s'adquireix una dinàmica de treball que no s'obté només amb les assignatures teòriques.

Un punt important d'aquest ensenyament és que engloba gairebé totes les branques de la indústria química (farmacèutica, control de qualitat, seguretat, caracterització físico-química, instrumentació, medi ambient i microbiologia) que ens han obert moltes portes al moment d'accedir al món laboral.

Del curs en general, es pot dir que no tot han estat flors i violes (hem hagut de treballar molt i de manera constant, havent de compaginar les pràctiques a empreses amb el treball diari), però la valoració global és positiva.

També és important el suport i l'ajut que hem rebut del professorat de l'Escola tant a nivell d'estudis com a nivell personal, estant en cada moment per ajudar-nos a triar l'opció més adequada per a nosaltres i la feina.

Només ens queda dir, **GRÀCIES PER TOT A TOTS!**, esperem que el nostre pas per l'Escola hagi deixat un bon record.

COP D'ULL A LA POLÍTICA

El darrer crèdit de Ciències Socials de 4t. d'ESO ha estat relacionat amb l'àmbit de la política. Es tractava que els alumnes s'introduïssin en aquest terreny –on, de fet, la guerra d'Iraq ens havia submergit de cop- i en fessin alguna experiència pràctica. Els grups, de dos en dos, van fer treballs diferents: uns van visitar el Parlament, altres van fer una audiència pública a la seu del Districte i, finalment, dos grups més van preparar unes eleccions municipals a l'escola.

Visita al Parlament de Catalunya

Dimarts 13 de maig, el nostre grup de classe realitzà una visita de l'àrea de Ciències Socials al Parlament de Catalunya, lloc interiorment desconegut per a tots, encara que estudiat, i visitats i freqüentats els seus voltants per a la majoria.

La visita, que per motiu de l'interès creat en el grup durà més del previst, fou guiada per un dels seus guies, el qual ens introduïa a les diferents etapes històriques de l'edifici, alhora que ens feia conèixer la seva funció, com també, els diversos estils arquitectònics i decoratius que presenta.

Un cop finalitzada l'explicació vam anar a l'hemicicle parlamentari on vam poder fer ús i gaudir de la confortabilitat dels seients que normalment són ocupats pels diputats del Parlament i on un d'ells, Àlex Masllorens de PSC-CpC, ens féu una sèrie d'explicacions i aclariments de gran interès polític.

Maria Duran, 4t. D

Eleccions Municipals 2003

Com tota la gent sap, el diumenge 25 de maig van tenir lloc les eleccions municipals. Nosaltres, els alumnes de 4t ESO E també vam fer unes eleccions, el més semblant unes eleccions de debò i, d'aquesta manera, després vam poder comparar els nostres resultats amb els del dia 25.

Primer de tot, vam estudiar alguns conceptes referits a la política, com per exemple, els tipus de llistes que poden haver-hi, tipus de sufragis possibles, etc.

Les eleccions fetes a l'escola van tenir lloc el dijous dia 22, però abans d'això, la setmana anterior, van fer un sondeig. Alguns alumnes de la nostra classe van anar a les altres aules del curs i van preguntar a deu persones de cadascuna.

Aleshores, el dia 22 vam fer les eleccions. Quatre alumnes de la nostra classe vam estar a la mesa electoral mentre els alumnes de les altres classes anaven baixant i donat el seu vot al partit que creien convenient. Un cop acabada aquesta feina, vam fer el recompte de vots. Quan vam tenir els resultats finals vam poder comprovar que aquest resultat era molt semblant al sondeig de la setmana anterior, ja que també va guanyar ERC amb un 26,56% del vots, seguit molt de prop pel PSC amb un 25%; però en canvi el resultat, va ser diferent al del dia 25 on va guanyar el PSC, i CiU va quedar en segon lloc.

Vam fer gairebé tot el que cal fer en unes eleccions de debò, excepte la propaganda electoral, que no calia! Penso que fer una activitat com aquesta està molt bé, perquè hem après, però també ens hem divertit. A més, és un tema interessant i que ens serà útil, ara quan tinguem l'edat per anar a votar ja tindrem una idea de com fer-ho.

Sarah Besora. 4t. E

L'Audiència Pública: una nova manera d'expressar-se

Les últimes cinc classes de l'assignatura de Socials hem estat fent un treball força interessant sobre la Política i el treball que fa el Consell del Districte.

A part d'aprendre uns quants conceptes nous, ens hem posat en la pell de diversos grups de ciutadans d'un carrer de Sants per a proposar un conjunt de millores per al carrer on viuen. Hem acabat aquest joc de rol fent un Audiència Pública a l'Alcaldia, on hem debatut sobre la conveniència de cadascuna d'aquestes propostes sense haver arribat a cap acord.

Crec que ha estat una bona experiència per a donar a veure als alumnes com funciona la presa de decisions en el Consell.

Dídac Planas. 4t. F

L'ÀREA D'EDUCACIÓ FÍSICA A SECUNDÀRIA

Sant Jordi 2003.

Classe guanyadora de 1r d'E.S.O

Un any més, hem celebrat la diada esportiva de l'Escola. Tots els alumnes de l'E.S.O. i 1r de batxillerat han participat en les diferents activitats organitzades per nivells:

*Circuit de jocs alternatius a 1r d'ESO,
Competició d'atletisme a 2n i 3r d'ESO
Campionat de futbol 7 a 4t d'ESO
Competició de futbol sala i bàsquet 3x3 a 1r de batxillerat.*

Enguany hem de destacar la gran participació dels alumnes de batx. en la tasca d'arbitratge dels diferents jocs i esports; gràcies per la vostra col·laboració.

En conseqüència, aquesta és l'activitat del curs més participativa i integradora de l'Escola: hi som els alumnes, els monitors, i els professors.

Classe guanyadora de 2n d'E.S.O

Sortida al Canal Olímpic.

El 22 de maig, vam tenir la sortida del Canal Olímpic.

Els 4ts d'ESO, acompanyats per professors de l'àrea i tutors, han realitzat les activitats de tir amb arc, caiac i barca de rem. I per si algú no en tenia prou, després un bany a la piscina de les instal·lacions.

Tot plegat, l'esport també pot ser una activitat lúdica, una gran festa.

Classe guanyadora de 3r d'E.S.O

Fem Esport.

El "Fem esport" és un programa opcional d'activitats físiques i esportives que, -en col·laboració amb el districte unes vegades, i amb l'IMEB, unes altres- oferim als nostres alumnes de secundària.

Aquest curs hem participat en les següents activitats: Mou-te en bici, Bàsquet 3x3, Atletisme, Curses d'Orientació, i Triatló.

Aquesta és una opció que els permet gaudir de l'activitat física a l'aire lliure i relacionar-se amb nois i noies d' altres escoles del barri i de la ciutat. Estem convençuts que les experiències positives que tinguin, els permetrà incorporar l'activitat física com un hàbit de vida saludable i de relació social.

Maria. Dolors Cuxart.
Cap d'àrea d'Educació Física.

Intercanvi amb França

Pel Sena en el bateau mouche.

El grup davant la piràmide d'accés al Louvre, París.

Durant els dies del 15 al 21 de març, un grup de nois i noies francesos de l'institut Rey de Rouen van ser acollits per estudiants de francès de 4rt d'ESO i batxillerat.

En la seva estada a Barcelona, els francesos assistien a classe amb els seus "correspondants" de 8 a 10 del matí. Després anaven a fer una sèrie de visites culturals pels llocs més importants de la ciutat. També van fer dues sortides, una a Girona, a la qual també vam anar nosaltres; i una altra a les Caves Codorniu.

Mentre van estar aquí, ells intentaven parlar castellà el màxim possible, però a nosaltres també ens va servir per practicar el francès.

A l'hora d'estar cadascú a casa seva, va haver de tot. En alguns casos la convivència va ser més fàcil que en d'altres, però es va fer tot el possible perquè estiguessin a gust.

Una setmana després, vam ser nosaltres els que vam marxar cap a Rouen. Vam viatjar de nit amb TALGO, i vam fer transbord a París, on vam agafar un altre tren que ens va dur fins a Rouen. A l'arribar ens vam trobar amb els francesos i cadascú va anar a conèixer la seva nova família.

Durant els dies que vam estar allà fèiem classe de 8 a 10h, després visitàvem Rouen o fèiem tallers que van organitzar les professores franceses.

Les visites més destacades van ser la visita pel centre històric de Rouen i la visita a París on vam passar tot el dia.

A Rouen, vam estar-hi nou dies i creiem que realment és molt positiu fer un intercanvi perquè ens permet conèixer i conviure amb gent d'altres països amb diferents formes de viure. A més, vam perfeccionar el nostre coneixement de la llengua francesa, vam aprendre a relacionar-nos amb gent nova i vam fer bones amistats.

Diari d'un viatge, que va valer la pena: Itàlia 2003

Plaça de Sant Pere.

És molt difícil poder explicar amb paraules, el que va ser l'últim viatge de la gent de 2on de batxillerat dins el marc de l'escola. El fet que fos el darrer, significava en primer lloc, que el destí havia de ser un lloc especial, i com que només vam poder elegir entre París i Itàlia, ens vam decantar per "la bota" del Mediterrani. Ens va semblar que les visites a Pisa, Roma, Vaticà, Florència i Venècia, eren els millors llocs per passar junts el nostre últim exili, com a estudiants del Joan Pelegrí.

En la meva opinió va ser la millor decisió.

Tot comença el dia vint-i-dos de febrer a les tres de la tarda, situats al drac de l'Espanya industrial, i despedint-nos d'uns pares i amics, que per les seves cares semblava que en comptes de d'una setmana marxéssim una eternitat. Ens disposàvem a partir, cap al nostre primer destí: Pisa (que, per cert, va ser una mica... doncs, a les quatre del matí, la torre inclinada, no es que sembli una mica torta si no que fa la sensació que realment et caurà al damunt!), un cop vista la seva inclinada torre. Pelats de fred, vam tornar al nostre autocar i apa!, cap a Roma i falta gent!

Malgrat la desil·lusió, provocada per temes "administratius", cal dir que al final de la visita d'aquesta ciutat, ens emportem un record genial, perquè tant el Coliseu, com la Fontana di Trebbi, com tot el que allà vam veure va valer la pena. Després de dos dies a la ciutat dels romans, vam anar a parar a l'Estat més religiós que existeix: El Vaticà, d'allà cal destacar les nostres cares enfront un museu i una església del tot impressionant; i la nostra decepció per no haver vist ni el Papa ni el seu papa mòbil!

El quart dia, vam poder visitar fugaçment la ciutat de Florència. Creiem que no va ser suficient el temps que hi vam ser, però com no hi podíem fer res, vam aprofitar al màxim aquelles cinc hores més o menys, que hi vam ser. Destacades, en primer lloc, l'església del Duomo, que per cert una mica complicat fer una foto decent per la immensa alçada d'una torre preciosa; en segon lloc un David, potser massa controlat per les seves guerreresses guardianes a les quals les nostres inofensives càmeres no els van fer gaire gràcia...

I per últim ens vam dirigir a Venècia, on vam haver desubstituir el nostre autocar per un vaixell que ens hi acabar de portar. Què hi farem els autocars d'avui en dia encara no saben nedar! De Venècia, a més del record de la primera ciutat sense cotxes i motos que la majoria havíem vist, ens emportem les imatges del que realment és un carnaval; perquè cal destacar que vam poder trobar-nos al mig de la seva festa més coneguda, plena de màscares, maquillatges, impressionants disfresses i sobretot un clima de festa i ganes de passar-ho bé molt divertits.

En fi, breument això ha estat el nostre darrer viatge junts... l'opinió més extensa és que serà difícil d'oblidar i que ens ho hem passat de conya!

Programes de Garantia Social

NOVES PROPOSTES EDUCATIVES

L'Escola Joan Pelegrí s'ha plantejat la necessitat d'impartir els Programes de Garantia Social per tal d'oferir a l'alumnat que finalitza l'ESO sense haver assolit els objectius mínims de l'ensenyament obligatori, la formació acadèmica, personal i professional bàsica per tal que es pugui incorporar amb garanties a la vida laboral i, si s'escau, retornar al sistema acadèmic.

De fet, la trajectòria de l'Escola des del seu inici mostra la seva preocupació per formar de manera integral alumnat que forma part del món laboral o s'hi vol incorporar amb la preparació personal i professional adients.

QUÈ SÓN ELS PROGRAMES DE GARANTIA SOCIAL?

Són cursos de formació no reglada, autoritzats pel Departament d'Ensenyament, adreçats a joves majors de 16 anys que no han obtingut el títol de Graduat en Educació Secundària.

QUÈ PRETENEN?

Els Programes de Garantia Social volen:

-Ampliar la formació bàsica de l'alumnat, intentant que assoleixi els objectius mínims de l'ensenyament obligatori, possibilitant així la seva reincorporació al món acadèmic.

-Preparar-los per exercir activitats professionals d'acord amb els seus interessos i capacitats i habilitats.

-Ajudar-los en el seu procés de maduració personal, afavorint l'adquisició d'hàbits i recursos que permetin el seu desenvolupament social i afectiu i la seva autonomia personal.

-Promoure una actitud favorable envers l'aprenentatge.

QUAN DUREN?

Cada un dels nostres programes tindrà una durada de 800 hores, de setembre a juny i la programació combina la formació de base amb la formació específica en el camp professional triat i amb la pràctica en empreses. A més es té molta cura en la formació personal, promovent actituds i competències personals que facilitin la incorporació a la feina dels joves i els facin responsables en el marc laboral.

QUINS PROGRAMES PROPOSA L'ESCOLA?

De tot el ventall de branques professionals i de programes relacionats, ens hem plantejat oferir els d'**Auxiliar de dependent de comerç, oficina i atenció al públic** i el d'**Auxiliar d'instal·lacions i manteniment d'electricitat, aigua i gas**. Aquesta elecció no és gratuïta sinó que obeeix a l'esforç d'adequació dels nostres programes a la realitat del barri on s'insereix l'escola. No oblidem que el barri d'Hostafrancs és un dels nuclis comercials de Barcelona, per la qual cosa els nostres alumnes poden tenir major probabilitat d'inserció laboral.

COM ES TREBALLEN AQUESTS CONTINGUTS?

Pensem que els aprenentatges dels continguts dels programes han de resultar el més significatius i individualitzats possible per l'alumnat. Per això treballarem a partir de la reproducció de situacions reals simulades, és a dir, intentarem recrear a les aules l'ambient laboral (la botiga i el taller), de manera que es puguin reproduir les relacions i situacions amb les que es poden trobar en la realitat.

COM ES POT REINCORPORAR L'ALUMNAT A L'ENSENYAMENT REGLAT?

Un cop finalitzat el Programa de Garantia Social l'alumnat té l'oportunitat de presentar-se a una prova que li pot donar accés als estudis de Cicles Formatius de Grau Mitjà, amb la qual cosa pot tornar a l'ensenyament reglat. Aquesta prova és optativa i, per tant, l'escola oferirà la possibilitat de preparar-la a aquells alumnes que desitgin presentar-s'hi.

RUBÍ + D.

Les 7,30 del matí. Després d'uns quants entrebancs d'última hora vaig aconseguir arribar a l'autocar just quan els meus companys de classe començaven a pujar-hi. Després d'un viatge tranquil, ens vam plantar davant de Rubí+D. Allà, ens esperaven tres monitors que van ser els encarregats de conduir la nostra visita pel món de les energies alternatives.

En primer lloc, ens van fer passar a una sala on, a partir de diapositives, ens van fer una introducció teòrica a l'energia i les seves variants. Ens van explicar que és l'energia (capacitat de produir treball), quines fonts d'energia es poden trobar (sol, aigua, vent, urani, carbó...) i després ens van mostrar els avantatges de les energies renovables

A continuació d'aquesta breu xerrada, ens vam dividir en grups i cada un va marxar amb un monitor a fer una part del recorregut. El meu grup, va començar la visita, realitzant un muntatge d'un escalfador d'aigua amb energia solar. Quan vam tenir muntada l'estructura, vam mesurar la temperatura de l'aigua i la temperatura ambient i, mentre fèiem temps per passar al segon tram del viatge, ens van ensenyar les cuines solars (una mena d'antena parabòlica folrada amb alumini que concentra la calor en el punt mig i escalfa a altes temperatures).

Ja estàvem preparats per començar la segona part del nostre recorregut per Rubí+D.

Vam ser conduïts de nou a la sala on havíem estat fent la introducció i un altre dels monitors ens va portar al terrat de les instal·lacions a veure les plaques fotovoltaïques (plaques que transformen l'energia lluminosa en energia elèctrica). Un cop a dalt, vam apuntar les dades de les plaques (que eren també les dades necessàries per realitzar els problemes d'un llibret que ens van donar) i un cop recollides totes, vam tornar de nou a la ja familiar sala. Vam resoldre les qüestions del llibret abans esmentat. Ara sí, ja érem a punt de començar l'últim tram del nostre viatge pel món de les energies alternatives.

Per poder desenvolupar amb normalitat l'última part del nostre trajecte, ens van tornar a pujar a l'autocar i ens van dirigir cap a una escola de Rubí, on la meitat de les instal·lacions funcionen mitjançant plaques solars que utilitzaven per escalfar aigua i per fer funcionar la calefacció. A l'escola, també vam pujar al terrat per observar les plaques. Vam veure que la inclinació de les plaques, variava segons on es trobaven situades aquestes i ens van explicar que era per aprofitar al màxim el sol. Posteriorment, vam fer un recull de dades d'aquelles instal·lacions i vam omplir un altre llibret que també ens van donar allà. Un cop realitzat això, van donar per conclosa la visita. Vam tornar a agafar l'autocar i sense pressa, però sense pausa, vam iniciar el camí de tornada.

La veritat és que aquesta sortida em va agradar molt. Va ser amena, variada i interessant, i crec que tots els alumnes ens ho vam passar bé. A més a més, ens va servir per aprendre més coses sobre l'energia, les seves variants i el panorama mundial en respecte a elles.

Andrea Boltaina.
1r Batx.C

TANCATS PER LA

PAU

Fa uns mesos, la població iraquiana, va patir assajaments en el seu territori, per part de països que sota lemes de llibertat i antiterroristes internacionals, amaguen uns interessos econòmics molt considerables. Aquests països són EEUU, Regne Unit i malauradament una Espanya que malgrat la negació de la seva població ha estat portada a la força en un conflicte, on gairebé l'únic interessat en anar-hi ha estat un president que ha decepcionat greument els seus seguidors.

Sota el lema de NO A LA GUERRA, l'associació d'estudiants de l'Escola, va convocar una tancada de tres dies, com a protesta per part d'alguns instituts del districte, en contra de les guerres injustes, que fan mal a poblacions indefenses que en la major part dels casos no entenen el perquè d'aquests conflictes. La resposta per part de l'alumnat va ser motivadora, malgrat que des de la direcció del centre s'instaurà un nombre màxim de gent que es podia quedar a dormir i a "viure" a l'escola aquells tres dies.

Durant la tancada, es van desenvolupar diverses accions coordinades entre els centres que participaven en la protesta: taller de pancartes, malabars, percussió, cassolada popular, i concretament, al nostre centre, es va organitzar un sopar iraquí per tothom que hi volgués venir.

El dia que ens vam disposar a tancar-nos, el dimecres 9 d'abril de 2003, a les notícies del migdia, sota el titular "la guerra ja ha acabat", informaven de l'entrada de tropes americanes a la ciutat de Bagdad. La resposta de molts alumnes va ser preguntar-nos, quin sentit tenia quedar-nos si segons els mitjans de comunicació la guerra ja havia acabat. No va ser gaire difícil contestar-los, senzillament la guerra d'Iraq havia estat la gota que havia vessat el got, potser pel fet que el seu ressò mediàtic va ser molt més gran que el de altres guerres que ara mateix s'estan produint al món. Nosaltres no vam fer la tancada només per una guerra, la vam fer pensant en totes les víctimes, de totes les guerres, d'ara, d'abans i de les que vindran, per això la protesta l'encapçalava una pancarta situada al carrer consell de cent sota el lema " la guerra no ha acabat, les víctimes continuen".

A banda de la protesta organitzada per l'associació d'estudiants, l'escola es va voler unir a nosaltres el dijous dia deu d'abril, amb una jornada per la pau, on es van fer un seguit d'activitats com, pancartes, escrits per la pau, llegida de manifestos, etc. La participació dels alumnes va ser massiva i l'acte va ser una lliçó d'humilitat i solidaritat, com n'hi ha pocs.

La tancada, va tenir un dels millors moments, el dijous deu d'abril per la nit, on ens vam ajuntar per sopar coscous, alumnes, professors, pares... en una nit que va acabar en rotllana tots plegats al voltant d'un símbol de la pau d'espelmes, cantant, recordant...

L'acte final de la tancada va ser una manifestació pels carrers del districte, pels diversos alumnes de les escoles que havien participat en les tancades, i per totes aquelles persones que s'hi van voler unir per cridar tots junts a favor de la pau.

És en actes com aquest, que veus el sentiment més gran que uneix a les persones: la solidaritat cap a tot aquell que la pugui necessitar, i sobretot el sentiment de compenetració, col·laboració i tolerància que tots portem a dins.

Gràcies a totes i tots els que vau participar en els diversos actes, per fer d'aquests tres dies una bona lliçó de solidaritat i tolerància enfront de tot aquell que dins seu no les senti.

Alina Martín Dehont
(alumna de 2n de batxillerat, assistent a la tancada)

DES DE
L'ESCOLA JOAN PELEGRÍ
HEM DIT SEMPRE
NO A LA
GUERRA

DIGUES,
SÍ A
LA PAU
!!!

NO A LA
GUERRA

PAU

Maxo 2003

GRUP UNESCO:

UNA EXPERIÈNCIA DE 10 ANYS¹

El Grup UNESCO ha celebrat durant aquest curs el seu 10è aniversari. Amb aquest motiu, els seus components han elaborat aquest document que serveix per recordar-ne els orígens i serveix per fer un balanç.

Marc conceptual: educació per la pau

En la IX Trobada del Pla d'Escoles Associades a la UNESCO celebrat a Barcelona el juny de 1996, el grup de treball de *Pau i Drets Humans*, en el qual vam participar, va elaborar un document de treball del qual extraiem algunes idees que formen el marc conceptual en el qual es desenvolupa la nostra experiència i que exposem a continuació.

L'educació per la pau –deia aquell document- no és un concepte unívoc, sinó un moviment ampli i plural on coincideixen realitzacions pràctiques i teòriques diverses que són complementàries. El concepte de pau és el centre d'una xarxa que integra tot un seguit de conceptes i pràctiques diverses.

En concret, durant aquest deu anys hem intentat fer un model a favor d'una cultura de la pau on han sobresortit tres d'aquest termes que pertanyen a la seva xarxa conceptual: drets humans, solidaritat (cooperació per al desenvolupament) i educació en valors.

Humans i incorporació al PEA

L'experiència de la que aquí parlem, s'inicia a la nostra escola el curs 1985-86 quan els professors que impartien l'assignatura d'ètica amb els alumnes de BUP van decidir centrar la seva tasca en els Drets Humans, una bona eina per passar d'una ètica teòrica a una altra més d'acord amb els problemes de la societat i amb la responsabilitat que els alumnes havien de desenvolupar.

Al curs 1988-89 vam iniciar el Premi dels Drets Humans –que enguany ha arribat a la 14ª edició- en un intent de prestigiar a tota l'escola el que era un element central a les classes d'ètica.

Però les implicacions pràctiques que això suposava ens demanaven d'anar més lluny i, d'aquesta manera, durant el curs 1991-92 es va proposar a l'escola d'integrar-se dins del Pla d'Escoles Associades a la UNESCO (PEA), cosa que va ser efectiva el setembre de 1992. Aquest fet va suposar la creació de la figura d'un *encarregat del pla* dins del centre -un *coordinador* (després tutoria tècnica)- i d'un *grup de suport* (després Grup UNESCO) perquè es veia inviable l'eficàcia del treball en un Claustre tant gran com el nostre (més de cent professors i professores).

Acció: la solidaritat a l'escola

En les primeres reunions del Grup UNESCO (juny i setembre de 1992) vam decidir-nos a iniciar una primera *campanya de cooperació* que va tenir per objecte dotar econòmicament un projecte per construir pupitres per les escoles de l'Altiplà de Bolívia.

Els cursos següents, seguint un esquema similar, vam continuar fent campanyes de cooperació –enguany duem

a terme la 11^a- que, per una banda busquen sensibilitzar-nos -alumnes, professors i pares- d'una realitat concreta i, d'altra, aconseguir recursos econòmics per a algun projecte concret. Després de Bolívia vam cooperar amb l'escola africana d'adults Samba Kubally (1993-94), Sàhara (1994-95), El Raval (1995-96), Sudan (1996-97), l'ONG Akwaba (1997-98), novament Bolívia (1998-99), novament Samba Kubally (1999-00), Nicaragua (2000-01), novament Samba Kubally (2001-02) i Senegal (2002-03). Fins ara les campanyes han anat alternant, com a tema, un país del Sud i una situació al Nord.

El treball de les campanyes afecta els alumnes de tota l'escola, des de P3 a Batxillerat i CFGS, amb metodologies i intensitat variables, segons els nivells. A Infantil i Primària, les activitats es concentren en una setmana i són força intenses, tan per al professorat com per a l'alumnat: es treballa un material didàctic específic (sovint elaborat o reelaborat pels mestres), es fan tallers i una jornada de portes obertes, amb exposicions, parada de comerç just, berenar a 1 euro, exposició i venda de treballs, etc.

Pel que fa a Secundària, la campanya s'extén al llarg de tot el curs, però s'intensifica al tercer trimestre. El treball no és tan homogeni ni intens com a Infantil-Primària i el que pretén és sobretot anar aconseguint un clima favorable a la solidaritat, cosa que, amb adolescents, necessita més del convenciment que no de la imposició.

Reflexió: aprofundir en els valors

El juliol de 1998, el Grup UNESCO va dur a terme una reflexió sobre els seus 6 anys d'existència. D'una banda, es constata un cert cansament i la necessitat d'implicar més els Claustres en el treball de solidaritat a l'escola. I, d'altra, ens adonàvem que portàvem força temps *fer* coses (acció) dins de l'àmbit d'educació en valors, però que no hi havíem *pensat* gaire (reflexió).

Aleshores (setembre 1998) vam decidir proposar als Claustres una reflexió sobre l'educació en valors a l'escola, no només per millorar la pràctica, sinó per orientar-la millor, també per incidir en altres àmbits que teníem descuidats i, de passada, per tornar a implicar el màxim de companys i companyes en aquesta qüestió.

El treball s'ha dut a terme a nivell de professorat –a través de diversos claustres-, d'alumnat –a partir d'una extensa enquesta- i de l'estructura del centre –en col·laboració amb el Grup de Recerca en Educació Moral (GREM) de la UB.

Grup UNESCO: Un model organitzatiu integrat i integrador

Potser el més singular de tot el que fem a l'escola és el nostre model organitzatiu que gira al voltant de la tutoria tècnica i del Grup UNESCO.

El Grup UNESCO està format per representants de totes les persones del centre -entre els quals cal destacar els alumnes- que hi participen de forma voluntària. Actua autònomament com a comissió permanent lligada als

Claustres de primària i secundària. Cal distingir la seva actuació en tres nivells diferents, la qual cosa el converteix en un element integrador i estabilitzador dins l'estructura escolar:

Escola-institució, escola-aula i escola-entorn.

Pel que fa a l'*escola-institució*, el Grup va néixer per una decisió dels Claustres de l'escola que pretenien, a través d'ell, concretar el que sobre valors i trets d'identitat ens defineix en el Projecte Educatiu. Pel que fa a l'*escola-aula*, una de les coses que estan a l'origen del nostre Grup va ser la creació d'un Premi del Drets Humans. En aquest àmbit, amb els anys hem animat que diverses àrees de l'escola hagin elaborat crèdits que es proposen desenvolupar l'apartat de valors i els alumnes a elaborar Treballs de Recerca amb temes relacionats amb els valors que promouen les escoles del PEA. Finalment, pels que fa a l'*escola-entorn*, el Grup UNESCO neix com una necessitat de coordinació amb el PEA. Dins d'aquesta relació amb les Escoles de la UNESCO van sorgir les nostres *campanyes de cooperació* i, també, bona part de les nostres activitats externes.

Balanc

Durant aquests 10 anys hi ha, naturalment, aspectes que valorem com a positius i com a negatius en la nostra trajectòria. Entre els positius destaquem la campanya amb Samba Kubally (curs 93-94) per les relacions humanes que va crear, que encara perduren entre ells i nosaltres, i que ha culminat el curs passat amb un agermanament. També la campanya del curs 2000-01 amb Nicaragua per l'entusiasme que va suscitar l'objectiu proposat: construir una casa per una comunitat de desplaçats.

Valorem com a positiu el fet que les activitats UNESCO són, ara mateix, un dels referents interns que té l'escola en la seva actuació: ha permès, tal com diu el nostre PEC, concretar la solidaritat com un tret d'identitat de l'escola.

En fi, pensem que el treball que duem a terme és una mostra de democràcia interna i va en la línia de consolidar la solidaritat com un fet "normal" i no excepcional en la nostra realitat, és un intent de crear un *microclima* favorable a l'existència d'una cultura de la pau.

Grup UNESCO.

Escola J. Pelegrí

¹ Una primera versió d'aquest text, va ser utilitzada en forma de xerrada a l'Escola Joan XXIII de l'Hospitalet, que aleshores estava en procés d'associar-se a les escoles de la UNESCO, el 5.9.2001, amb el títol: *10 anys d'escola associada a la UNESCO*. Amb algunes variacions sobre aquells xerrada, i poques sobre el present document, es va publicar un text titulat *Treballant per la pau: una experiència de 10 anys* a la revista "Guix", n. 294, maig 2003.

OPINIO

"TING
"TIO," PASSA'T EL PORRO"
UNA MARIA DE PORRO"

Fa temps que tinc ganes, moltes ganes, de fer aquesta reflexió per la revista.

Vull parlar del consum de drogues. El títol ceneix les drogues de què vull parlar, són les que estan més de moda entre vosaltres: alumnes preadolescents, adolescents i joves.

Potser alguns de vosaltres considerareu, amb el que diré, que sóc un carrossa, un antiquat, mig ialet. Abans de posicionar-vos penseu però on us heu format, qui us ha informat respecte el tema perquè arribeu a tenir uns criteris més fonamentats que els meus sobre el tema.

Hi ha un corrent d'opinió malauradament força estès que diu que són inoqües, que no afecten, que són repressions de certs sectors de gent adulta formal. I jo em carrego rotundament aquesta opinió. Cert que el seu grau de tolerància és molt alt (no afecta ràpidament i intensament l'organisme com pot ser l'heroïna o les drogues "de disseny") però hi ha un altre criteri bàsic que és el de la dependència psicològica (la sensació que provoca és tan agradable que cada vegada més sovint us aboca a buscar un altre moment que afavoreixi el consum). Feu la prova. Tots aquests que consumeix alguna d'aquestes dues drogues en algun grau, proposeu-vos fer un temps llarg d'abstinència (de no consum, especialment si al vostre costat hi ha algú que consumeix). Si no sou capaços de dir que no, sapiguen que la dependència psicològica està actuant en vosaltres.

El comportament habitual d'aquest consum és el següent: algun que altre "petard" al llarg de la setmana –de dilluns a dijous- però espereu amb candeletes que arribi el cap de setmana per fer les fumades que es puguin, normalment de manera col·lectiva, i llavors poden caure quatre, set... per dia (divendres, dissabte, diumenge). Aquests consums es consideren compulsius (no us en podeu estar) i, certament, a nivell emocional, a nivell intel·lecte, a nivell relacional no us deixen indiferents. Cada vegada més esteu abocats a pensar en el següent "petard"; les amistats es van seleccionant en base a si consumeixen o no; els interessos, les aficions van sent esmorteïts; a nivell de rendiment acadèmic hi ha menys capacitats de concentració i de memorització, en la família us aïlleu, passeu a fer de casa una espècie de pensió molesta...

No us enganyeu, mai serveixen les comparacions, igual que heu vist que el mateix consum afecta de forma diferent als vostres companys, també heu d'admetre que fer-ho amb vint anys és diferent que fer-ho amb trenta o amb tretze; com a més joves, més afecta i més possibilitats hi ha de que passi a ser un consum compulsiu i progressivament anul·lador de les vostres personalitats.

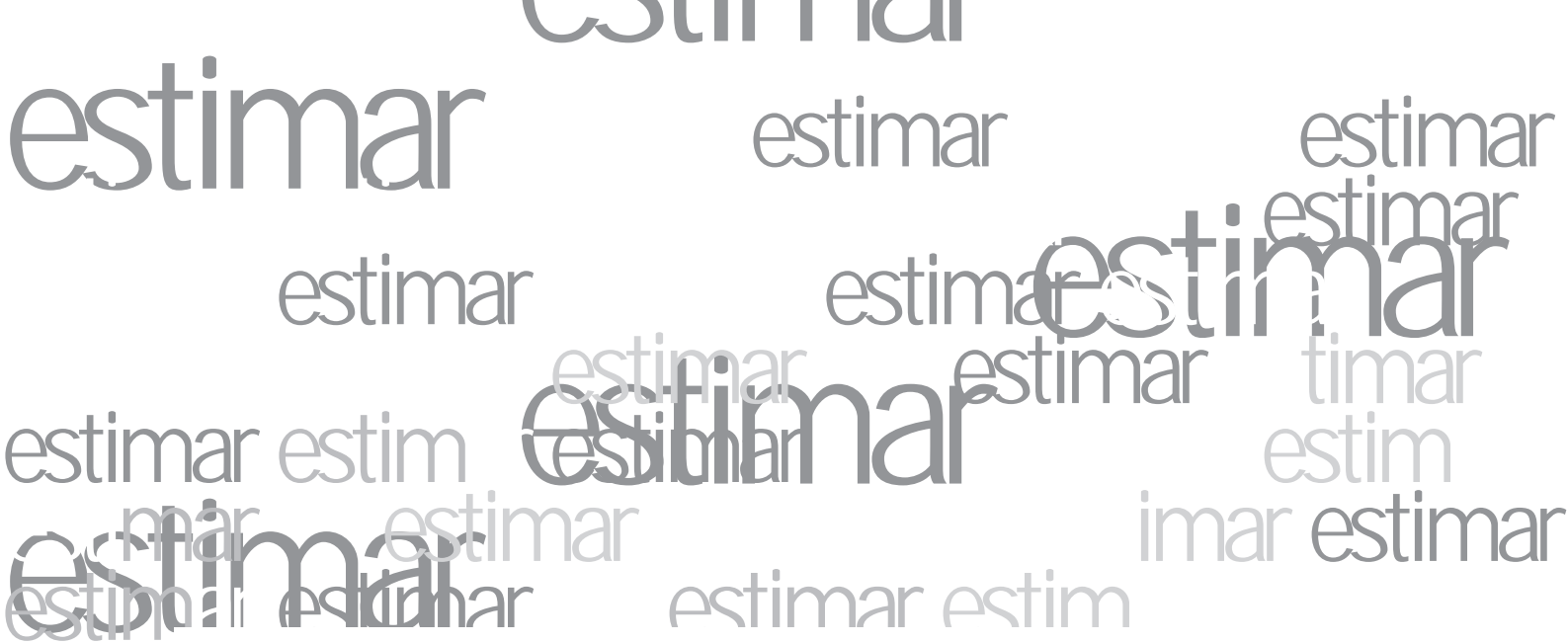
Bé, ja està dit. Si llegiu aquest article i us considereu passats de voltes, sapiguen que necessiteu ajut, que sols no podreu prescindir; sapiguen però també que no heu de fer un posicionament moral (qui consumeix és gamberro, dolent, immoral...) sinó mèdic: per raons ben diverses heu arribat a aquesta situació –raons de caire psicològic- i teniu una forma de malaltia que requereix acompanyament i un aprenentatge pràctic pendent "no tot el que m'agrada em convé".

Si algú considera que paga la pena que parlem tingueu en compte que estic a la vostra disposició –pares i alumnes- i que és confidencial, ho podeu fer pel msn o e-mail: debonamic@hotmail.com o ja ens veurem al setembre, si Déu vol. Bon estiu.

Una abraçada.

Miquel Cubero Balboa.

Si cerquem al diccionari la definició de la paraula "estimar" hi trobarem, com a primera accepció, el significat de "determinar el preu o el valor (d'alguna cosa)", i fins a la tercera no hi apareix l'equivalència "amar", altrament paraula ben poc usada en català per a expressar el sentiment d'un alt grau d'afecte per a una persona. No acostumen dir "jo t'amo", "l'amo molt"; en canvi, "l'estimo", "l'estimo molt", etc. Són expressions ben freqüents en el llenguatge parlat.

És a partir d'aquest ús ja tan generalitzat que fem del concepte "estimar", que voldria referir-me a la gran importància que té la integració del seu significat de sentiment afectiu en el nostre comportament dins de la família, en el tracte amb els amics, en la relació amb la societat...

Estimar és (o hauria de ser) el motor principal de la nostra conducta. Estimar és bàsic per a comprendre, per a ajudar, per a col·laborar, per a participar, per a sentir-se solidari. Estimar una persona és acceptar-la és desitjar fer-la feliç, contenta. Estimar no és només una atracció d'enamorament: és tenir a punt la paraula amable, el somriure sincer, el desig de complaure l'altra persona. Estimar un grup, una colla, un projecte, una idea, un concepte (pàtria, entorn,...) és sentir-se'n partícip, sentir-s'hi integrat, aportar-hi esforç, amb la pròpia personalitat, però amb el cor ben obert als altres.

Hi ha una diferència de matís amb un altre molt, usat sovint per a expressar el mateix: el verb "voler", que és utilitzat també quan pretenem definir el nostre sentiment d'afecte. "Tu la vols, a ...?" (substituiu els punts pel nom d'una persona o d'un dels conceptes assenyalats abans). No us sembla que "voler" és sinònim d'una idea d'apropiament, de cercar-ne un benefici propi?. Si la resposta és "sí, l'estimo", em sembla més afectiva que un "sí, la vull", ja que haurem expressat millor el sentiment d'amor i generositat que no pas si el que diem sona com si pretenem (volem) fer-ne cosa pròpia.

Fora d'aquestes consideracions, que potser no són més que jugar amb les paraules, cal afirmar amb rotunditat que, sense estimar, la vida ha d'ésser més ingrata, perquè els somriures d'agraïment i de complicitat que es reben quan es practica l'estimació sense gasiveria, omplen generosament els cors de les persones que saben oferir-la.

Estimar és donar felicitat, però també és tenir l'oportunitat de rebre-la.

Josep Leon Humbert.
(Fundació Cultural Hostafrancs)

INFANTIL I PRIMÀRIA

LA CAMPANYA DEL SILENCI

Durant el mes de gener, vàrem començar a l'escola d'Infantil-Primària la *Campanya del Silenci*. Per iniciar la campanya ens vam reunir al pati en dos grups i vam cantar junts la cançó del Silenci, que havíem après a classe de música. Pensem que aquesta campanya és molt important perquè ens ajudarà a reduir el soroll ambiental que nosaltres mateixos provoquem quan cridem, quan parlem fort, quan arrosseguem taules i cadires, etc....

A la classe, ens han ensenyat que el soroll provoca mal de cap, fa que ens enfadem més fàcilment i no ens deixa concentrar per fer bé la feina.

Pels passadissos de l'escola hem penjat cartells per recordar que quan pugem i baixem escales ho hem de fer sense cridar.

Tot això farà que l'escola sigui un lloc més tranquil i a la vegada farà que nosaltres disfrutem d'un ambient més relaxat.

Text: Ariadna O. i Vanessa V.
Fotografies: Laura S., Anna G., Georgina V. i Mireia F.

EL MENJADOR DE L'ESCOLA

Som dues alumnes de 4t, nosaltres i quasi 600 persones més, ens quedem a dinar al menjador de l'escola. Ara us explicarem el que fem durant l'estona del migdia.

Quan toca el timbre de la una menys cinc, fem una fila a la classe, després ens ve a buscar el monitor o monitora, la de la nostra classe es diu Clara.

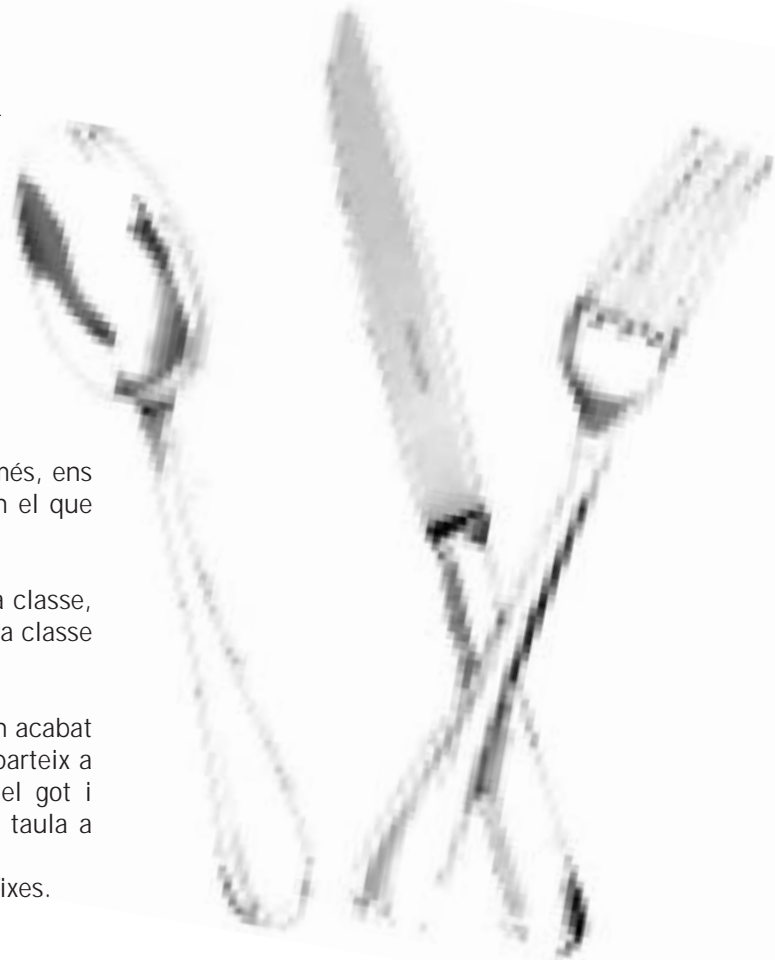
Baixem al pati per rentar-nos les mans amb sabó i quan hem acabat anem cap al menjador. Allà l'encarregat/da de la classe reparteix a cadascú el seu tovalló i agafem la safata, els coberts i el got i després les cuineres ens posen el menjar i anem cap a la taula a dinar.

Per cada classe hi ha tres taules de vuit i els llocs no són fixes.

En total hi ha quatre menjadors, tres a baix i un a dalt. Els nens i nenes de parvulari fan la migdiada. Quan acabem de dinar, anem a rentar-nos les dents i podem anar al pati a jugar, a l'aula d'estudi per acabar feines, al taller de malabars o a l'aula d'informàtica segons del curs que siguem.

Quan toca el timbre de les 3 menys cinc anem cap a la classe, repartim els tovallons i ja arriba la Ruth.

Text: **Vanessa V. i Laura S.**
Fotografies: **Tofol.**

EL CAR

El dia de carnaval com ja és costum a la nostra escola, tots els nens i nenes ens vam disfressar, aquest any, el tema era lliure així que cadascú podia anar del que volia. Igual que altres anys vam fer una rua pels carrers del barri que va durar des de dos quarts de 12, fins la 1 del migdia.

A la tarda van ballar el ball de gitanes i després ens van posar una música per ballar molt marxosa.

Va ser una bona festa de carnaval!

Text: Joan B. i Gerard C.
Fotografies: Emma C., Ignasi B., Andrea P. i Bernat S.

NAVAL

LES JORNADES CULTURALS

Com ja és tradició a la nostra escola, la setmana abans de Setmana Santa, vam organitzar les Jornades Culturals. Durant cinc dies, els nens i nenes de l'escola vam treballar temes relacionats amb la vida d'un nen, en Beto, i el seu país, Moçambic. Així vam descobrir com és de diferent la vida a l'Àfrica, vam aprendre moltes coses sobre cultura, menjars, costums i història del seu país. Cada curs va elaborar un dossier que després ens en vàrem endur cap a casa.

Moça

Vam aprofitar aquestes jornades per renovar els dibuixos de la paret del pati, cada classe va sortir a estones per pintar un espai amb el projecte guanyador del seu grup.

El dimecres, a la tarda vàrem fer la jornada de portes obertes i a dos quarts de cinc. Totes les famílies que van poder, van venir a l'escola.

A l'entrada, els venien un tiquet per anar a buscar una peça i muntar dos trencaclosques gegants. Seguint les indicacions havien de buscar la classe on es pintaven les peces i després la classe on s'enganxaven, així entre pares, mares, familiars, nens i nenes vam aconseguir fer dos grans imatges del Beto i unes màscares.

mbic

El divendres, a la tarda i com a cloenda de les jornades cadascú de nosaltres va escriure un missatge per demanar la pau i el va lligar en un globus, també en vam escriure un en nom de tota la classe, ens vam reunir al pati i els vam enlairar, feia bonic veure tots els colors de globus diferents barrejats amb el blanc dels núvols de fons, es van enfilegar ràpidament per fer arribar quan abans millor els nostres 500 missatges de pau. Després d'acomiar-los, vam llegir els escrits de cada classe i vam muntar i penjar els trencaclosques. A nosaltres ens va agradar molt i pensem que va ser una tarda que recordarem molt de temps.

Text: Emma C., Anna G. i Mireia L.
Fotografies: Isabel J., Gerard C., Àlex M. i Gerard M.

NO

VOLEM LA GUERRA

El mes de març, davant l'anunci imminent d'una guerra totes les nenes i els nens de l'escola vam sortir al pati per penjar les lletres que cada curs havia decorat marcant-hi les mans amb pintura. Tot i la pluja, vam penjar al pati el nostre **NO A LA GUERRA** i després vam llegir un poema, en acabar vam marxar a les nostres classes.

Des de l'inici de la guerra també hem volgut fer-nos sentir amb el nostre silenci, per això sortim tots al pati i escoltem la cançó *Imagine* dels Beatles i l'*Adaggio* d'Albinoni, mentrestant estem en silenci i després marxem a classe.

Els nostres amics i amigues de 2n també van fer un mural entre tota la classe per demostrar que volen la pau, altres cursos també van fer diferents treballs.

Text: Àlex M., Ignasi B. i Miquel C.
Fotografies: Isaac L., Petar H. i Anna M.

SANT JORDI

El dia de Sant Jordi va venir acompanyat d'un Sol esplèndid. Als nens i nenes de l'escola, ens va trobar encara una mica despistats, perquè pràcticament acabàvem de tornar de les vacances de Setmana Santa. Tot i així ens vam situar ràpidament i durant el dia i per cicles, vam anar al teatre per fer la tradicional entrega de premis dels Jocs Florals.

Ja sabeu que podeu consultar la pàgina WEB de l'escola per trobar-hi tots els guanyadors/es d'aquest curs. A la tarda i amb l'ajuda dels nostres companys/es de 6è, vam organitzar una mena de biblioteca a l'aire lliure, cada classe va baixar al pati els llibres que havíem portat i els va col·locar en taules de manera que cadascú de nosaltres de P3 a 6è podia passejar lliurement pel pati i fullejar, llegir o mirar les il·lustracions de qualsevol dels llibres exposats. Va ser una tarda dedicada a la lectura, un bon final pel **SANTJORDI 2003**.

Text: **Bernat S., Anna M. i Paula R.**
Fotografies: **Mireia F., Estela L. i Miquel C.**

SANT PONÇ

Com cada mes de maig, arriba el dia de Sant Ponç, els nens i nenes de parvulari han posat al pati les paradetes plenes d'olors: espígol, romaní ... I també de colors: color or de la mel, carbó de la regalèssia, colors i olors que ens anuncien la primavera i ens fan sentir alegres.

Gràcies amics i amigues de parvulari per omplir el pati amb trossets d'alegria, de gustos i aromes que ens fan recordar com n'és de bonic viure.

Text: Equip de redacció.

XERRADA A 6è

L'última setmana del mes de febrer , una alumna de 3r d'ESO de l'Escola, va visitar les aules de 6è per explicar la seva experiència com a participant a **FEECAT**, nosaltres com a reporters/es hi vam ser. La Flàvia Gómez que va estudiar durant tota la Primària a l'escola i ara està a l'edifici de secundària, va explicar com el curs passat, quan feia 2n d'ESO, va participar en un concurs Matemàtic que es fa a nivell de tota Espanya. Ella va quedar campiona de Catalunya i llavors juntament amb les altres finalistes van viatjar a Cadis amb tot pagat durant cinc dies, per participar en el campionat d'Espanya.

Allà havien de fer grups de tres persones per resoldre un problema molt complicat. La Flàvia diu que s'ho va passar molt bé, va conèixer molta gent i va fer nous amics i amigues.

Aquest curs els nostres companys i companyes de 6è, també hi han participat. Nosaltres volem agrair a la Flàvia el fet d'haver vingut per explicar la seva experiència i la felicitem per haver aconseguit arribar a Campiona de Catalunya.

Fotografies: Laura S., Maria F. i Petar H.
Text: Marc G., Georgina V. i Andrea P.

El dia 5 de març de 2.003 va venir a la classe de 4t el pare d'una nena que ara fa 5è, per explicar-nos la seva feina de periodista. En Francesc, pare de la Irene Niebla, treballa a l'agència EFE i el primer que ens va dir és que les eines principals dels periodistes són: una llibreta, un bolígraf i una gravadora. Per tal de que ens practiquéssim amb la feina de periodistes, ens va regalar una llibreta i un boli per a cadascú.

Ens anava explicant com es redacten les notícies, qui les fa arribar a tothom, què són les agències d'informació, quina feina fan els gabinets de premsa, i moltes més coses molt interessants. Nosaltres anàvem prenent apunts i escrivint totes les preguntes que li volíem fer al final. També ens va dir que ells sempre han d'escriure la veritat encara que a algú no li agradi. Quan va acabar la xerrada, vam fer tres o quatre rondes de preguntes i en Francesc ens les anava contestant totes amb molta paciència.

Després ens va donar molts diaris de llocs diferents perquè ens els miréssim.

Ara ja sabem moltes coses d'aquesta professió que en general hem valorat com a molt interessant, però molt difícil. Tot i així la idea d'estar assabentats/des del que passa al món i el fet de poder ajudar a tenir a tothom ben informat fa que molts i moltes de nosaltres pensem que és una feina en la qual ens agradaria poder treballar quan siguem grans.

Gràcies Francesc per la teva xerrada!

Text: Georgina V., Mireia F., i Laura Suades.
Fotografies: Joan B. i Elena L.

ENS VISITA UN PERIODISTA

El dimecres 19 de març, ens va visitar l'Àlícia Olmos que és la germana de l'Ariadna de 4tB. Li havíem demanat que vingés a la classe per explicar-nos coses relacionades amb la seva feina. Durant la visita ens va dir que ella treballa al gabinet de premsa dels Bombers a Cerdanyola.

Ens va donar moltes recomanacions per no tenir accidents, ens va explicar el camí que segueixen les notícies fins que arriben als diaris, i també totes les tasques que fan els bombers.

Nosaltres després d'escoltar-la, li vàrem fer moltes preguntes i ella ens ho responia i anava resumint el més important del que havia dit. Ens va regalar moltes coses: bolis, llibretes, clauers i imants. Ja eren les 5h., i la tarda ens havia passat volant!
Gràcies Àlícia per la teva paciència!

Text: Issac L. i Bernat S.

UNA TARDA PERIODÍSTICA

El racó dels llibres

Com ja és habitual, els nostres amics i amigues de 5è, ens recomanen alguns bons llibres per als lectors/es de la revista.

E

En Ferran Navales de 5èB ens recomana **ELS BABUIXOTS DE CABELLS VERDS**, escrit per Irina KORICHUNOU i publicat per l'editorial Cruïlla, té 140 pàgines. A en Ferran li ha agradat perquè va d'uns éssers molt petits que viuen en una petita casa dins d'una muntanya, tenen el cabell de color verd i quan no hi ha llum se'ls hi il·lumina.

L

La Laia Fita de 5èB ens recomana **L'ÀVIA TÉ UN AMIC**. El llibre tracta d'una àvia que síha quedat viuda. Es troba molt sola i un diumenge que els seus fills i néts la visiten, li diuen si un cop a la setmana vol anar a un Casal d'avis, ella primer diu que no, però com que insisteixen molt, al final hi va. Allà coneix en Paul, un senyor de la seva edat. Tots dos junts es fan bons amics i ... El llibre és de l'editorial Cruïlla, liha escrit Ad Soeters i té 82 pàgines.

L

La Clara Collazos de 5èA, ens fa arribar el comentari del llibre: **LA JÚLIA I LA DESAPARICIÓ DEL METEORIT** que va de les aventures que viu una nena i els seus amics, uns bessons. Troben un meteorit i ho comuniquen a la policia, però llavors el meteorit desapareix i segresten un dels bessons, tot això els fa viure emocionants aventures, al final però ... tot s'arregla. El llibre és de l'editorial Barcanova, l'autor és en Manuel Valls i les il·lustracions són de Montse Espanyol, el llibre té 214 pàgines.

L

La Lorena Úbeda de 5èB ens parla sobre **EL PETIT ROURE**, un llibre que a ella, li ha agradat molt, tracta d'un nen que està cansat de que sempre li diguin que és petit i un dia se n'assabenta de que tindrà un germanet, (ell ja té un germà amb qui passa moltes aventures). Un dia quan el germanet ja és una mica gran, estan jugant al sorral i li pregunta: - què voldràs ser de gran? mentre li cau una llàgrima la seva resposta és : - m'agradaria tornar a ser petit! L'autora del llibre és Elena O'Callaghan i l'editorial Cruïlla, té 142 pàgines.

L'

L'Anais Nebra de 5èA ens parla d'un llibre que li ha agradat molt, és diu **ÚLTIMO CURSO EN TORRES DE MALORY**, les protagonistes són dues germanes que estan internes en una escola i passen moltes aventures. L'autora és Enid Blyton i l'editorial RBA, té 173 pàgines.

Esperem que si els llegiu també us agradi a vosaltres.

Les webs recomanades

www.curiosos.com

www.coroweb.com

www.pequenet.com

www.infantilweb.com

Aquestes quatre adreces són pàgines de buscadors infantils on podreu trobar informació sobre esports , contes , jocs, pàgines per pintar , etc. . . .

www.pajarita.es

És una bona pàgina sobre papiroflexia per a nenes i nens, i també per adults. Algunes de les propostes són només accessibles pels socis.

www.peques.es

Jocs,educació,pàgines verdes, etc.

www.5aldia.es

Pàgina creada per l'agrupació de majoristes de Mercabarna amb interessants continguts sobre alimentació, receptes que agraden als petits i grans, jocs, correu i moltes bones propostes per aconseguir que a casa es mengin forces fruites, verdures i hortalisses.

www.greenpeace.es

Aquí hi trobareu tota la informació sobre aquesta organització ecologista i també un interessant i extens llistat dels aliments que utilitzen transgènics.

www.marenostrum.org

Aquesta pàgina ofereix una gran quantitat de fotografies i dades sobre animals marins. També hi ha la possibilitat d'enviar fotos d'animals realitzades per tu mateixa.

www.meristation.com

Aquí trobareu informació, consells i trucs sobre la majoria dels jocs de PSONE, PLAY2, GB, GBA, etc.

INFANTS CAPTAIRES

¿No heu vist mai, pels carrers de Barcelona, dones que demanen caritat amb un nen als braços? Són immigrants, possiblement de Romania, que han arribat al nostre país a causa d'una de les múltiples xarxes d'explotació d'immigrants. Són molt, molt joves. A part del fet de demanar caritat, que sempre impacta, hi ha en aquestes dones una cosa molt preocupant ja que els bebès que porten en braços, d'uns quants mesos, estan la major part del temps dormint. Tots sabem que els infants, des que neixen fins que tenen quatre o cinc mesos, sí que estan quasi sempre dormint, però a partir dels cinc mesos (i aquests bebès els tenen de sobres) estan majoritàriament desperts. Aleshores, cau la possibilitat que no dormin per voluntat pròpia, cosa que significa que aquests nens són drogats per a, en veure'ls dormir, tocar la fibra sensible de la gent, i així aconseguir la caritat que elles tant desitgen. Molts cops, aquests nens no són ni els seus propis fills, sinó que formen part d'un tràfic d'infants cada cop més extens. És evident que a aquests nens no els empara cap dret. El cas és que el Síndic de Menors hauria de fer algun pla per a ajudar a aquests nens desemparats i també a les mares... o suposades mares.

Nosaltres pensem que, tal com diu l'article, cal fer alguna cosa per a evitar aquesta que és una de les moltes injustícies del món actual en el qual vivim. Creiem que aquests nens estan totalment desprotegits, ja que, encara que els portin les seves mares (o no), van sempre bruts i descuidats. Creiem que hauria d'existir algun servei de guarderies especials o centres d'acollida per aquests infants... i per a les seves mares (tot i que algunes d'elles no ho siguin), ja que si són capaces de fer això... vol dir que estan en una situació força pèssima.

Actualment estem estudiant els Drets dels Infants, i creiem que aquest tema engloba una bona part dels drets que, suposadament, s'haurien d'aplicar sobre aquests nens. Aquests infants són comprats, drogats, separats de la seva veritable família, sense futur, sense vida.

Aina Daró, Ainara Trabado, Marta Penas, David Belzunce.
(2n d'ESO)

LIDARIES

XIV PREMI DRETS HUMANS

El 29 de gener de 2003 es va lliurar a l'escola el XIV Premi Drets Humans al qual es presentaven treballs realitzats durant el curs 2001-02 per alumnes d'ESO i Batxillerat.

Els treballs estaven dividits en tres categories amb tipus de treballs diferenciats: 1r. nivell, pòsters realitzats per alumnes de 1r. i 2n. d'ESO; 2n. nivell, plafons fets per alumnes de 3r. i 4t. d'ESO; i el 3r. nivell, que anomenem Premi UNESCO, treballs de recerca dels alumnes de 2n. Batxillerat. A més, enguany es va lliurar per cinquena vegada el Premi Joan Pelegrí, destinat a aquells alumnes que han treballat continuadament en relació als drets humans i no han estat premiats en ocasions anteriors.

L'acte es va dur a terme a la Sala d'Actes de l'escola amb l'assistència dels alumnes finalistes, professors, alguns pares i altres persones vinculades a l'escola i a la Fundació Cultural Hostafrancs. Destaquem la presència del Conseller d'Ensenyament del Districte, Sr. Lluís Fajarí i de la Sra. Amparo Vázquez, coordinadora del Pla d'Escoles Associades a la UNESCO de Catalunya. També van assistir dos representants de l'Escola Samba Kubally de Santa Coloma de Farners, entitat amb la qual vam col·laborar durant el curs anterior i a la qual es va lliurar, en acabar l'acte, la recaptació corresponent a la campanya realitzada.

En el transcurs de l'acte, que va presidir Rosa Estévez, professora de l'escola, va intervenir Paola Mulero, membre de TIJA, paraula que en bosni es tradueix per TU-JO, que ens va parlar del paper que du a terme aquesta entitat de joves del Districte, que va néixer per realitzar un projecte de cooperació entre les ciutats de Barcelona i Sarajevo.

Posteriorment, Joan Camós, com a secretari del Jurat, va procedir a la lectura del veredict del Premi, que reproduïm al final d'aquest escrit.

Després de la lectura del veredict va parlar Lluís Fajarí que va felicitar els guanyadors i va animar l'escola en el treball a favor dels drets humans. En la seva intervenció, també, va alertar contra els simplismes que, de vegades, ens fan aboquen a situacions, com l'actual, de preguerra.

Finalment, Paola Mulero va presentar un muntatge audiovisual –fet amb presentació Power Point- sobre l'intercanvi Barcelona-Sarajevo que la seva entitat ha dut a terme entre els anys 1997-2001.

Relació de treballs i alumnes premiats:

XIV Premi DRETS HUMANS (veredict del Jurat)

Primer nivell

Actua o actuaran de Clàudia Blasco, Arola Claramunt, Núria López i Marta Rubio

Accèssit: Treball de menors, vida destruïda de Natalia Cabús, Maria Gea, Laura Cañadas, Anna Salido i Julia Monte

Segon nivell

La lluita per la igualtat de Mireia Andrés, Meritxell Pedro, Alícia Rodríguez i Meritxell Santos

XI Premi UNESCO

¿Qué relación tienen los medios de comunicación y la violencia juvenil? de Míriam Cahisa i Míriam Martínez

V Premi JOAN PELEGRÍ

Grup d'alumnes UNESCO.

Grup UNESCO

UNES NOTES SOBRE L'ESTAT DE BETÀNIA

N I C A R

M'he esperat fins a darrere hora per veure si us podia oferir informacions més recents però ha estat en va. El dia 12 de maig enviava un e-mail demanant que em fessin arribar notícies del que s'ha fet al llarg d'aquest curs, ahir vespre reclamava aquesta informació... I, no res, silenci.

Què està passant? La ment es dispara fent suposicions, referint-se als beneficiaris del projecte de construcció de les cases, a Betània; o referint-se a la ONG intermediària que va ser qui ens va presentar aquella realitat i el projecte: "són uns irresponsables, no valoren el que se'ls ofereix"; "són uns mantes que ni esforçar-se per aconseguir el tros de terra a què tenen dret"; "són uns frívols, abandonen els pobres (la ONG) quan vénen les dificultats" ...

Però, amb tot, el 30 d'aquest més de juliol, torno a viatjar cap allà. Cal veure sobre el terreny, valorar la situació i actuar de la manera més justa possible, que sempre ha de ser a favor dels pobres.

Us situo. Estem acompanyant una petita comunitat de proletariat agrari, 30 famílies (169 persones) que van ser fetes fora de la hisenda on havien viscut i treballat des de fa generacions. Foragitats de les terres dels amos van voltar pel territori i es van instal·lar en miserables barraques a un racó de les mateixes terres. Simultàniament part d'aquelles terres havien estat expropiades a la hisenda per donar-les als **afectats per l'huracà Mich (aa.M.)**. Així va ser que es van trobar perseguits per la "injustícia" per doble banda: als antics propietaris de la hisenda i els nous, els aa.M.. Just en aquest punt me'ls van presentar fa tres anys, acabava de sortir de la presó el dirigent, malalt desnonat del fetge.

D'ençà ha estat la lluita perquè tinguin un tros de terra que cultivar i on edificar una caseta. Es va guanyar contra els antics propietaris però la negociació amb els aa.M. per repartir-se entre els pobres aquelles terres ha estat dura i frustrant, l'últim fet que us mencionava a començament de curs (recordeu les fotografies que sortien en aquell número d'aquesta publicació), i ocorregut el 17 d'agost i el 2 de setembre passats, era la invasió amb tractors per part dels aa.M; havien arribat a l'enfrontament pobres contra pobres.

Ara la "injustícia" s'ha definit: les terres són dels aa.M. Les famílies que conformen Betània haurien de marxar... a on? ocupen noves terres? quines? quants anys més vivint en barraques, sense arrelar? Amb aquestes, els nous de trinca legals propietaris han decidit vendre'ls, als de Betània, les terres en litigi... (han olorat que al darrere hi ha diner estranger, entre altre, el nostre).

RAGUA -

Davant d'això la temptació fàcil és deixar-ho córrer, és donar lliçons de com s'han de fer les coses... ambdues les he tingut. "Total... posats a ajudar... optem per pobres més fàcils, més clars, ONG més eficaces, més... " I això no pot ser... tal volta la vida, l'atzar, Déu... ens posa a uns i altres en contacte i aquesta presa de contacte hauria de ser sagrada... els pares no canvien (o no haurien) de fills perquè aquests no compleixen, els fills no canvien (o no haurien) de canviar de pares... ens escarrassem per fer-nos bons... Per què no ho hem de fer en la resta de la realitat que ens toca viure?

Viatgem amb la voluntat de dir-los que són, per petits i insignificants que siguin, per abundants com a pobres, que són únics, que tenen tot el dret –com el de cadascú de nosaltres- a viure la vida amb dignitat. I no viatgem per dir tan sols... viatgem per trobar vies de diàleg, alternatives, perquè totes les parts implicades –ocupants de Betània, aa.M, ONG, nosaltres mateixos- treguin i traguem a la llum la millor part d'ells i nostra, allò que els fa i ens fa més persones.

Tot plegat no deixa de ser una lliçó de realisme ("els pobres no són de disseny") i d'intentar fer de la globalització que ens inunda una globalització també social.

Bon estiu! A reveure! I com surt a les pel·lícules... "to be continued".

Miquel Cubero Balboa.

Així és com ens els vàrem trobar, cabanes sense la més mínima habilitat. En primer pla els "xinos" (els seients de les letrines que van fer a continuació. Primera donació).

Amb els cèntims de la solidaritat es van poder fer cabanes més altes, grans i "confortables"... si no intervenen els elements meteorològics: vent, pluja.

1904-2004

*Cent anys
de tasca cultural*

Escola Joan Pelegrí

FUNDACIÓ CULTURAL HOSTAFRANCS